

NGĂN CẢN VIỆC THỰC HIỆN QUYỀN VÀ NGHĨA VỤ GIỮA CHA MẸ VÀ CON SAU LY HÔN

(Tại nhà Dung, sáng dậy dọn dẹp nhà cửa và gọi con dậy)

Dung: Bo ơi, Bo, dậy đánh răng, rửa mặt, ăn sáng rồi còn đi học con

Bo: Vâng... con biết rồi, con đánh răng rửa mặt rồi ạ.

Dung: Bây giờ mẹ nấu mỳ cho con ăn, xong rồi đi học nghe chưa nào

Bo: Vâng, con ăn cái gì cũng được.

À mẹ ơi, chúng con đang tập văn nghệ để chuẩn bị cho trung thu đây, vui lắm, con được cô giáo chủ nhiệm cho tập hát đơn ca mẹ ạ.

Dung: Thế à, con trai của mẹ giỏi lắm, thế con chọn hát bài gì, thử hát cho mẹ nghe xem nào.

Bo: Con hát bài ba ngọn nến lung linh mẹ ạ, nhưng mà thôi, để hôm nào biểu diễn con sẽ mời cả bố đi cùng nghe con hát cho vui mẹ ạ

Dung: Bố con chắc bận lắm, từ ngày hai bố mẹ ly hôn nhau có thấy bố con hỏi thăm con câu nào đâu.

Bo: Đâu ạ, thỉnh thoảng con vẫn thấy bố đứng lấp ló ở cổng trường nhìn con mà mẹ.

Dung: Thế á, lâu chưa con.

Bo: Mới hôm kia thôi mẹ ạ, lúc mẹ chưa đến đón con, bố còn chạy đến ôm con một tý, bố còn dặn hôm nào cuối tuần bố đón con đi chơi mà mẹ.

Dung: Vậy à. Thôi con đi vào ăn sáng đi, để mẹ phơi nốt quần áo còn đưa con đi học không lại muộn giờ.

Bo: Dạ vâng ạ.

Dung: Lấy điện thoại ra đang định bấm gọi thì thấy anh Thu chồng cũ đứng trước cổng nhà. Dung vội chạy ra trước cổng để nói chuyện với anh Thu. Hắng giọng hỏi anh Thu, anh đến đây làm gì?

Anh Thu: Anh sắp phải đi làm công ty dưới Quảng Ninh muốn lên chơi với con một chút xong tặng cho con ít đồ chơi em ạ.

Dung: Anh Thu này, tôi với anh đã được Toà án xử ly hôn, con thì tôi nuôi, anh không có quyền đến đây để gặp hay thăm nom gì con nữa, chưa kể cái việc anh còn lén lút đến trường thằng Bo để gặp nó, anh làm như vậy là vi phạm pháp luật đây anh biết không.

Anh Thu: Ô em hay nhỉ, anh với em mặc dù không còn tình nghĩa vợ chồng, nhưng anh là bố của thằng Bo thì anh vẫn phải có quyền thăm nom con của mình chứ, dù sao nó vẫn là con ruột của anh, là đích tôn của dòng họ nhà anh cơ mà, chẳng qua anh làm ăn thất bại, không có công ăn việc làm ổn định nên em được Toà án phân xử nuôi con, chứ làm gì pháp luật nào cấm cản việc cha gặp con bao giờ đâu em, em ăn nói cho nó đúng vào nhé.

Dung: Thôi thôi, anh đi về đi, tôi còn phải đưa con đi học, kéo muộn giờ học của nó.

Anh Thu: Được rồi, em đã nói vậy thì tối nay anh sẽ mời anh Du bạn anh làm Luật sư để đến nói chuyện phải trái với em.

Dung: Anh cứ việc mời, tôi đây không tiễn.

Anh Thu: Em cứ đợi đấy.

(Buổi tối hôm đấy tại nhà Dung)

Anh Thu: Dung ơi mở cổng ra để anh nói chuyện.

Dung: Chạy vội từ trong bếp ra. Tôi không có nói chuyện gì với anh hết.

Anh Du: Dung này anh là bạn của Thu, anh nghe thu nói qua câu chuyện rồi, nể mặt anh, em mở cửa cho anh với Thu vào nhà nói chuyện một chút được không em.

Dung: Thôi được rồi, mời hai anh vào nhà, nhưng em nói trước em chỉ có 10 phút để nói chuyện thôi.

Anh Du: Được rồi, em cứ mở cửa đi, anh vào sẽ nói nhanh thôi.

Anh Thu: Đúng, anh cũng chẳng muốn đòi co lâu làm gì.

(Tại phòng khách nhà Dung)

Dung: Hai anh thông cảm, nhà không có đàn ông, mời hai anh uống tạm chén nước lọc ạ.

Anh Du: Dung này, em có biết rất nhiều cặp vợ chồng sau khi Tòa xử cho một trong hai bên được quyền nuôi con, nhưng bên còn lại thì bỏ mặc, không thêm đoái hoài gì đến con, thậm chí còn thả mình trong tệ nạn xã hội. Vậy mà Thu bạn anh, sau khi đã ly hôn mà vẫn có trách nhiệm chăm sóc con như cái thời cùng chung một mái ấm, thì đúng là một việc làm đáng ghi nhận chứ em, sao em lại ngăn cản việc thăm nom con của Thu vậy.

Dung: Em chẳng cấm, chỉ là pháp luật cho em có quyền nuôi con thì em cho con được gặp ai là quyền của em, thế thôi.

Anh Du: Dung ạ, bình tĩnh nghe anh nói, cu Bo nó sinh ra có bố có mẹ, mặc dù bố, mẹ có ly hôn, nhưng Thu vẫn có quyền và nghĩa vụ chăm sóc nuôi dưỡng con

chứ, sao em lại ngăn cản tình cảm cha con nó được. Anh không phải là cây có mấy chữ luật trong người để nói đạo lý với em đâu, nhưng Luật hôn nhân và gia đình năm 2014 quy định tại khoản 1, Điều 81: “*Sau khi ly hôn, cha mẹ vẫn có quyền nghĩa vụ trông nom, chăm sóc, nuôi dưỡng, giáo dục con chưa thành niên*”. Vậy Thu nó là một người đang thực hiện cái quyền và nghĩa vụ của người cha đấy.

Dung: Nhưng em là người trực tiếp nuôi con cơ mà, liên quan gì với bố nó.

Anh Du: Dung nghe anh nói tiếp này: *Tại khoản 3 Điều 82 Luật Hôn nhân và gia đình năm 2014 quy định: Sau khi ly hôn, người không trực tiếp nuôi con, có quyền, nghĩa vụ thăm nom con mà không ai được cản trở. Trong trường hợp này thì em đang là người cản trở quyền và nghĩa vụ của bố con Bo đấy. Đặc biệt việc em ngăn cản bố con cu Bo gặp nhau có thể bị phạt tiền lên đến 10.000.000 đồng đấy.*

Dung: Em làm gì mà bị phạt tiền, con em em có quyền nuôi nấng, chỉ bảo thôi.

Anh Thu: Em nói thế mà cũng nói được à, không có anh thằng cu Bo ở đâu mà ra, ngăn cản bố con gặp nhau mà đúng à, nói lý thì cũng phải có tý cái tình ở trong đấy chứ.

Anh Du: Thu nói nói đúng đấy em ạ. *Tại Điều 42. Nghị định số 282/2025/NĐ-CP, ngày 30/10/2025 của Chính phủ quy định hành vi ngăn cản việc thực hiện quyền, nghĩa vụ trong quan hệ gia đình giữa cha, mẹ và con sẽ bị phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 10.000.000 đồng, trừ trường hợp cha mẹ bị hạn chế quyền thăm nom con theo quyết định của tòa án.*

Trong trường hợp này Thu nó hoàn toàn không bị Tòa án hạn chế quyền thăm nom con thì việc em ngăn cản Thu gặp con là vi phạm pháp luật và bị phạt tiền đấy.

Hơn nữa *tại khoản 2 Điều 83 Luật Hôn nhân và gia đình năm 2014 còn quy định: Cha mẹ trực tiếp nuôi con cùng các thành viên gia đình không được cản trở người không trực tiếp nuôi con trong việc trông nom, chăm sóc, nuôi dưỡng giáo dục con.* Vậy trong việc này, một trong hai người thì ai là người sai?

Dung: Nói vậy, thì ra chính em là người ngăn cản bố con Bo, em là người sai pháp luật sao

Anh Du: Đúng rồi, vừa sai mà vừa có thể bị phạt tiền như anh nói ở trên đấy. Mà em xem trước đây hai người yêu nhau thì mới cưới nhau, rồi đẻ ra cu Bo, nay thôi thì đường ai nấy đi thì mình cũng vẫn phải cho Bo nó gặp bố để vẹn cả đôi đường chứ.

Anh Thu: Anh cũng đã cố gắng sửa sai hết những lỗi lầm trước đây của anh rồi, giờ không có hai mẹ con bên cạnh cuộc đời anh vô nghĩa lắm, mấy nữa anh phải đi xã làm để kiếm tiền cấp dưỡng hàng tháng cho cu Bo, cũng là trách nhiệm của phận làm cha như anh phải làm, em có thể cho cu Bo gặp anh một chút không.

Dung: Thôi, nay muộn rồi, mai cuối tuần anh đến đón con cho nó đi chơi, nhưng nhớ là phải cho con về sớm trước 5 giờ chiều đấy, không nó ốm ra đấy là không ai chăm đâu.

Anh Thu: Ôi, được thế thì còn gì bằng. Nói vậy là em đồng ý cho anh thường xuyên được gặp con rồi phải không, cảm ơn em nhiều nhé.

Dung: Phải xem thái độ của anh như thế nào đã.

Anh Thu: Thái độ của anh lúc nào cũng tốt ạ.

Dung: Cảm ơn anh Du nhiều nhé, may có anh nói ra cho em hiểu chuyện, chứ không đến lúc vừa cấm cản bố con nó gặp nhau, vừa bị phạt thì thiệt đơn thiệt kép anh ạ.

Anh Du: Nghe em nói thế là tốt lắm rồi, thay mặt Thu anh cảm ơn em nhiều vì đã hiểu chuyện nhanh như vậy.

Dung: Không có gì đâu anh, cũng tại em bảo thủ thôi, cứ nghĩ là mình được Toà án giao quyền cho nuôi con thì được toàn quyền quyết định. Anh Thu này, đợt tới sau khi anh đi làm về lúc nào rảnh thì cứ sang thăm con, em đây không cản nữa.

Anh Thu: Cảm ơn em, cảm ơn em rất nhiều.

Dung: Thôi muộn rồi, các anh về đi cho em còn nghỉ ngơi, nhớ lịch mai đón thằng bé đấy, con ăn uống như nào anh cố mà nhớ để chăm sóc con cho tốt vào đấy.

Anh Thu: Anh nhớ rồi, thôi Du ơi, về thôi bạn ơi, mà tiện đây cũng cảm ơn ông rất nhiều vì đã giúp tôi được gặp cu Bo thường xuyên nhé.

Anh Du: Ông liệu mà lo làm ăn đi, tôi thấy mắt cô Dung nhìn ông vẫn còn đăm đăm lắm.

Dung: Thôi thôi, em xin, các anh về đi kéo muộn ạ.

Anh Thu: Thôi anh với Du về đây, hai mẹ con nghỉ ngơi sớm nhé./.